

Előfizetési feltételek
helyben házhoz hord-
va vagy vidékre postán
küldve:

Egész évre 6 frt — kr
Fél évre 3 frt — kr
Negyedévre 1 frt 50 kr

Hirdetések díja:

□ centiméterenként 3
kr. Kereskedők és gyá-
rosok külön árkedvez-
ményben részesülnek.
Bélyegdíj 30 kr.

Nyilttér sora 20 kr.

KÖZÉRDEK

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI LAP.

Szerkesztői Iroda

kiadóhivatal:
Nagyenyedi Könyv-
nyomda és Papíráru-
gyár Részvénytársaság
Főter 38. szám alatt,
hova úgy a lap szelle-
mi részét illető köz-
lemények, mint az
előfizetések és
hirdetések bér-
mentesen küldendők.

Kéziratok nem adat-
nak vissza.

Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.

Előfizetési felhívás

„KÖZÉRDEK“ XVII. évfolyamára.

Történelmünknek nagy és nehéz kor-
szakát éljük. Aggodalom helyett szívün-
ket fölemelő bizalom, néma várakozás
helyett erőteljes munka, széthuzás he-
lyett hatalmas sorakozás, kétségkedés
helyett öntudatos cselekvés, kapkodás
helyett bölcs megfontolás kell, hogy ké-
pezzék nemzetünk fő jellemvonásait. Po-
litikában és hadvezetésben ezen erények-
kel diadalmaskodtak őseink. Ezek kell,
hogy áthassák nemesak a nép vezéreit,
hanem az egész nemzetet. Együtt kell
éreznünk, együtt kell cselekednünk, együtt
kell áldoznunk, mert a jövő egész di-
csősége a mi nemzedékünké, mely felelős
lesz a történelem kérlelhetetlen ítélőszéke
előtt.

A mi vármegyénknek, a mi társadal-
munknak is részt kell venni a nagy
nemzeti munkában, amint hogy Alsó-
fehér vármegye mindig elől állott a
nemzet napszamosai sorában, küzdve,

fáradva nemes, fölemelő eszmékért s
azok valószínűségeért. Ha kevesen is va-
gyunk számban, ha gyöngék is vagyunk
anyagilag, ez nem tántorított meg
soha kötelességeink hű teljesítésében.
Az igaz szabadelvű eszmék munkásai
voltunk s azok is maradunk. Elveink,
nézeteink, törekvéseink hű kifejezője a
„Közérdek“ lesz jövőre is, melynek
anyagilag és szellemi támogatására felhiv-
juk hazafias közönségünket. Buzgó, lel-
kes munkatársak ajánlották fel tövékeny
közreműködésüket s mi rajta leszünk,
hogy mint eddig, úgy ezután is lapunk
csak a közérdeket szolgálja.

A „Közérdek“ szerkesztősége:

Dr. Magyar Károly. **Török Bertalan.**

Főmunkatárs:

Dr. Ebergényi Sándor.

Előfizetési árak:

Egész évre 6 frt — kr.
Félévre 3 „ — „
Negyedévre 1 „ 50 „

A lap eszinos kiállításáról és pontos
szétküldéséről a „Nagyenyedi Könyv-
nyomda és Papíráru-
gyár Részvénytár-
saság“ mint kiadó gondoskodik, hova az
előfizetések mielőbbi beküldését kérjük.

Az idők jele.

A gravaminális politika nagy bárdja,
a parlamenti tárgyalások mennydörgő
Jupiter sarokba dobta tüzes nyilait s
megvető mozdulattal, csak félig elnyo-
mott átokkal, mely a közvéleménynek
szól, visszavonult a politikai életről.
Ugron Gábor nem fog többé kelevézt
hajítani a politikai arenán, néma nagy-
sággá lett ő, a lim-lom közé dobott el-
avult princípiummá.

A két függetlenségi pártkörben a ha-
talmatlan hangú heros elhatározásáról szóló
hir nem kis feltűnést keltett; Ugront
már rég nem tartották a függetlenségi
párt vezérének, politikai akcióknál már
rég nem vonták be a tanácskozásba;
Ugron a miniszterelnök ellen folytatott
tiszán személyes harcban holtan ma-
radt a küzdőtéren már sokkal előbb,
mint politikailag meghalt és a közpá-
lyának valet-et mondott. Párthivei ré-
széről, kiket rabulisticájával lelkesített,
mély sajnálkozás kíséri őt ezen az
utolsó útján és holnap már lezárják ez
esemény aktáit, melyből nem maradt
meg egyéb annál a tanúságnál, melyet
e férfi politikai pályafutásából lehet le-

TÁRCZA.**Telepathia.**

Megbeszélte lelkünk
Titokban suttogva,
Senki sem tudta,
Nem is gyanította.

Megbeszélte lelkünk,
Gondolunk egymásra,
Mindennap ilyenkor,
Ezen időtájba.

S a két gondolat száll
Messze-messze tájra,
Idegen országról
Idegen országra.

Összejönnek, tudom,
Tán valahol messze.
Egymásra találnak
Sirva ölelkezve.

Szundy Károly.

1849. január 8-ikának emléke.

Emlékbeszéd. A nagyenyedi vértanúk sirjánál tartotta
Ince Miklós Bethlen-főtanodai hallgató 1898. január
hó 8-án.

Szent és nagyjelentőségű ez a hely, ame-
lyen most állunk, tisztelt polgárság és ne-
mes ifjuság! Nagyjelentőségűvé tette ezt az

a forró honfi-vér, mely pirosra festé an-
nak havát a borzalmak amaz éjjelen; a
könyveknek özönlő zápora, mely már fel-
századon át oly sokszor keservvel öntöze e
szentelt hantokat, és a nemes csontoknak
porladása, melyek már oly régóta szender-
gik a közös temető ölen a sírnak örök ál-
mait! Szentté avatta ezt az a bámulatot
keltő hősi küzdelem, melyet egy földrés
népei néztek csodálattal arcukon, szabad-
ságért dobbanó szívekkel keblükben; az ön-
feláldozó vitézi halál e sokat szenvedett vá-
ros és a szentély hatalmával bíró családi
tűzhely védelmezésében; és szentté avatta
ezt az utókornak soha ki nem aludt és
évenként mindig könyvekben megújuló há-
lás kegyelele.

Csaknem felszázaddal történt ez előtt! Oh, ez
vala a küzdelem, ez vala a hősi harc!... Ez
évfordulón megállok a szentelt hantokon s
lelkemben látok . . . hallok . . . és álmo-
dom! . . . Mint egy test és lélek, mint
egy szív és akarat mozdult meg egy hősi
nemzet, szívében dicsőségre vágyva, lelkében
szabadságot óhajtva, erős kezében kemény
küzdelmekben edzett hősi kardot forgatva!
Századokon át elkallódott és eltiport jogá-
nak, nemzeti szabadságának, egyenlőségé-
nek és régi dicsőségének pillanatra meg-
hajlott zászlóját akarta felemelni ismét
egyesre, ismét magasra! És küzdött vité-

zül, mint hősi oroszlan, de a felvilággal
nem bírható! . . . Elborította észak, dél és
nyugat özöne, s akkor kezdődött a gyávan
szerzett diadal kizsákmányolása! A szabad-
ságért küzdő és még bukásában is nagy-
nak maradt hősi oroszlan nyomában feltá-
madnak a vérszomjas, de gyáva sakálók!
Ezek igyekeztek lopva, csellel és orv módon
kiszívni a nemzet nemes véré; ezt siratja
a sokat szenvedett város, ezért domborul itt
e könnyekkel áztatott, néma sírhalom! Oh
győtrőt, borzasztót álmodom! . . .

Mintha szemem előtt megjelenének a
rettentő éjszakán dulva — vérengző és gyuj-
togató csordának kegyetlenségétől vad alak-
jai! Mintha fülembe csengenének a csen-
des háztűz mellett ravaszul meglepett pol-
gárok, védtelen nők s árva gyermekek ve-
lőtrázó halálkiáltásai s elhaló végső nyögé-
sei! Mintha ismét pokoli fényben csapná-
nak fel a pusztulás éjjelen városunkat el-
hamvasztó tűznek lángjai s mellemet fojto-
gatnák a már elhamvadtt, békés tűzhelyek
még égő zsarátnokai! Oh, vér, gyilkosság,
pusztulás és halál mindeütt! oh, minden,
minden oda lett egyszerre, . . . s nekünk
e néma és mégis ékesen szóló sírhalom ma-
radt csupán, hogy ide zarándokoljunk min-
dig e napon, mint megszentelt helyre s ke-
serű könnyeink özönét hullassuk reá, mint
városunk és polgárságunk bus Golgothájára!

vonni, és az elégtétel a közvélemény alakulása fölött, amely az Ugron-fajta politikai jellemeket és parlamenti harcokat elavultaknak és feleslegeseknek jelenti ki.

Ugron visszalépéséből a tanulság világos és érthető, amely azt mondja, hogy Magyarország a nyugodt, de folytonos fejlődés útján jól érzi magát; hogy Magyarország a koronával való benső egyetértésben biztosítva látja fejlődését, biztos haladását és erősödését és hogy semmi esetre sem akarja magát elemi erupciók által ide-oda löketni s a biztos rögről leszoríttatni. Magyarország nem akar több gravaminális politikát.

Ugron Gábor visszavonulásával tanítást adott az alaptalan gravaminális politika képviselőinek és kétségtelenül elítélte az obstrukciót. Ritkán mondtak drasztikusabb ítéletet valamely párt megfontolatlan és menthetetlen eljárása felett, mint ahogy Ugron a jelen esetben elítélte a függetlenségi pártot, amely nemcsak a nemzet érdekei ellen folytatott dühös harcot, hanem ennek természetes következményeképp magát a függetlenségi gondolatot is népszerűtlenné, nem kedvelté tette.

Ugron visszalépését már ez okból is a kiegyezés gondolatának sikerévé lehet tenni; de Ugronnak, mint a kiegyezés fanatikus támadójának sajátos Deák politikájának, történelmi művének dicsőséges győzelmévé teszi az ő visszavonulását.

Továbbá teljes érvénnyel bíró bizonyítékul kell elfogadnunk Ugron visszavonulását a mellett, hogy az ő propagandája a magyar népben nem talál

Jöjjetek el azért ti polgárok, ti utódok gyakran e helyre, hullassatok vérkönyveket és tanuljatok hősi bátorságot azon! Mi pedig, lelkes ifjuság, becsüljük meg azoknak tiszteletre méltó arczeit, kik e szent küzdelmet, kezökben vitézi fegyverrel, végig küzdötték; tiszteljük a szabadságharczósokat, kiknek sora, fájdalom, napról napra ritkul, de még körünkben élnek, mint a „nagy idők“ hősi tanúi! Hallgassuk, míg láthatjuk őket, ajkuknak lelkesítő beszédeit, s tanuljunk tőlük tényekben nyilvánuló igaz hazaszeretetet!

Még él e nemzet; e második ezredév kezdetén talán megifjodva s újra felvirulva! Mi vagyunk, ifju barátaim! annak sarja, reménye és jövője egyaránt. Dobogtassa szívünket a honfiumi érzelem, hősi lelkesedés, mely az itt nyugvó herosokat e néma sírba feküdni készteté; vigyük el az ő poraikat rejtő rögöktől a lelkes honfiumi érzelmet, mely szünet nélkül azt dobogja keblünkben:

„Hazádnak rendületlenül
Légy hive, oh magyar!
Bölesöd ez s majdan sírod is,
Mely ápol s eltakar!”

A nagy világon e kívül,
Ninesen számodra hely,
Áldjon, vagy verjen sors keze,
Itt élned, halnod kell!”

talajra, hogy politikája a korona és nemzet közt létező legjobb egyetértés korában nem képes proselytákat csinálni és hogy a nemzet reális politikát akar követni, mely méltó igényeihez és gondoskodik szükségleteiről.

Gravaminális politika, minőt Ugron személyesít, többé nem elégítheti ki a nemzet politikai és közgazdasági érdekeit; töprenkedéssel, szórászhasogatással és önkényes törvénytárgyalásokkal ma már mit sem lehet elérni, mert Magyarország népe kezd végre szakítani az alakításokkal és külső formával, hogy annál inkább ragaszkodjék a hasznoshoz és praktikushoz. Üres formák helyett Bánffy politikája, Ugronnal ellentétben, a lényeg méltatását képviseli, a levezetést abból az örök igazságból, hogy kétszer kettő négy. Bánffy politikája szilárdan szem előtt tartja Magyarország közgazdasági érdekét, de az ország törvényes és alkotmányos jogait sem téveszti szem elől, míg Ugron politikája kész volt a formának feláldozni a leglényegesebbet, az ország gazdasági érdekeit, a virágzás és megerősödés feltételeit, a haladás biztosítékait.

Ugron visszavonulásával bukott az ő iránya is; a nemzet Deák Ferencz uralkodó politikája mellett nyilatkozott, annak kereteiben akar megmaradni. Aki a népakaratnak ellene szegül, azt szétmorzsolja az, és ez történt a nagy bárdal, a székely óriással is. Vox populi, vox dei.

Összegezve a mondottakat, az obstrukció elítélésének tartjuk azt, hogy Ugron ép most lépett vissza. Továbbá Deák politikájának és művének győzelme e visszavonulás és végül kétségtelen bizonyítása annak, hogy a nemzet megunta az örökös gravaminális politikát, és reálisabb, szükségleteinek megfelelőbb politikát kíván.

Vajha mennél többen okulnának Ugron politikai pályafutásának ilyen végződésén! Sapienti sat.

A közgazgatási bizottság ülése. Alsófehér vármegye közigazgatási bizottsága f. hó 12-én, szerdán, tartotta meg az évi első rendes havi ülését Zeyk Dániel főispán elnöklétével. A bizottság ez ülésén választotta meg saját kebeléből a folyó évre kiható hatáskörrel albizottságait. Titkos szavazással a fegyelmi választmány tagjai lettek: Rendes tagok: Albert Iván, Reinbold Olivér, Török Bertalan, Szalánczy Lőrincz; póttagok: Bethlen Sándor gróf, dr. Szabó Mihály. Erdészeti albizottság elnöke nyílt szavazással Csató János. Ugyancsak nyílt szavazással bevalasztattak az erdőkihágási felelősségi bíróságba: Rendes tagok: Bethlen Sándor gr., báró Kemény Géza, Szalánczy Lőrincz, Zeyk Kálmán; póttagok: Batta Bertalan, dr. Mohay Sándor, br. Kemény Eudre, dr. Ujfalusi (Tódor) József. A nagyenyedi orsz. fegyház és a gyulafehérvári kir. törvényszéki fogházról feltéte-

les szabadságra bocsátás felett határozó bizottságba: Szalánczy Lőrincz, dr. Mohay Sándor. Községi póttadó-kivetés elleni felelősségi bizottságba: Csató János, Tóth Miklós, Müller Mihály, Török Bertalan. Tanítók nyugdíj-igény-jogosultsága felett határozó bizottságba: Szalánczy Lőrincz, Müller Mihály. Árvügyi felelősségi bizottságba: Szalánczy Lőrincz, Zeyk Kálmán, Moldován János, Batta Bertalan; póttagok: Bethlen Sándor gr., dr. Ujfalusi (Tódor) József. Egészségügyi bizottságba: Mérnöknek: Albert Iván; építésznek: Osztian Viktor; gyógyszerésznek: Papp János. Börtönök vizsgálatára: Csató János, dr. Magyarai Károly, Bethlen Sándor gr., Gáspár János.

Katholikus autonomia.

A gyakorlati élet legbiztosabban bevégzett tényekkel számol és nem szívesen érke be nagyhangú frázisokkal és programokkal. A katolikus autonomia kérdésében már oly sok szót vesztegettek, hogy most már tettek, eredmények után vágyakozunk. E kérdés megoldására a kilátás a magyarországi hívők vallási érzelmét az egyházpolitikai törvények után lényegesen megnyugtatta és a katolikus világ immár türelimmel tekint a dolgok fejlődésére, mert érdekeit egy nemes és nagylelkű egyházfejedelelem, Vasza ry Kolos hercegprímás kezében tudja, aki a legforróbb hazaszeretetet és a legkétségtelenebb hithűséget a legszebb harmoniában egyesíti békeszerető érzelmével és aki szívesen megadja a királynak, ami a királyé, de az egyház számára is megköveteli, amit követelni jogosult.

Az ujévi beszédekben, melyeket a miniszterelnökség nagytermében sokan örömmel hallottak, az ország leghivatottabb szónokai konstatalhatták, hogy sikerült békés uton életbe léptetni az egyházpolitikai törvényeket és elkerülni minden rázkódást és viszásságot, melyet az ellenzék és első sorban maga az egyház kilátásba helyezett. És a magyar egyház két fényes neve hangzott keresztül a termen, amelyek viselőinek első sorban kell köszönni ezt a nagy sikert: Vasza ry Kolos bibornok, hercegprímás és az ő leghivebb és legmegbízhatóbb munkatársa, a tudós Császk a György érsek neve.

Az egyházpolitikai reformok békés keresztülvitele az ő művük és a katolikus kongresszus eredményei nagyrészt kettőjük érdemét fogják képezni. Mert a kérdés megoldásának nem csak szavakra van szüksége, hanem tettekre is, anyagi támogatásra és pénzübeli áldozatra. Rendezett kongrua nélkül nevezetes eredményre alig lehet számítani és azért is most nagy lelki harmoniában a lelkeskedő papság sorsának biztosítására irányul a két feunkölt lelku egyházfejedelelem törekvése.

Rendezett kongruával, vagy legalább alapos kilátással annak rendezésére, akart e két egyházfejedelelem az autonomiai kongresszus ülésétermébe lépni, tényeket és eredményeket felmutatni, melyekkel a gyakorlati élet számolni akar.

Valóban fejedelmi érzelem, magasztos papi szeretet és atyai gondoskodás tölti el a magyar katolikusok főpásztorát, és leg-hűbb követőinek egyike, a jóteteményeiben kifogyhatatlan kalocsai érsek, Császk a György van kiszemelve arra, hogy legfon-

tosabb és legmértékadóbb munkatársa legyen a bibornok-hercegprimásnak a katolikus autonomia nagy művében. P. C.

Az E. K. E. alsófehérvármegyei osztályának munkaprogramja.

Az Erdélyrészi Kárpát-Egyesület — vagyis röviden E. K. E. — működésének irányítására egy általános munkaprogramot ohajtván kidolgozni, felkérte az egyes osztályokat és így vármegyénk osztályát is, hogy a saját területére nézve egy részletes munkaprogramot dolgozzon ki és azt a központi választmányhoz küldje be. A központ ezen programokból fogja a saját és egész Erdély területére vonatkozó munkálkodását összeállítani. Az alsófehérvármegyei osztály véleményes programja a következő:

Első és anyagi áldozatok nélkül csak a tagok ügybuzgósága igénybe vételével létesíthető és a turista úgynök mégis igen lényeges szolgáltatásokat biztosító teendője osztályunknak utasító ügynökségek szervezése, kik az utazó idegeneknek a főbb kiindulási pontok és tehető kirándulásokra az utasítást megadják, kalauzt, háti lovat, fuvarost rendelnek meg, azokat nyilvántartják, a kalauzokat a legszükségesebb szolgálatra kiköztetik. — Ilyen ügynökségek szervezendők Nagy-Enyeden, Tövisen, Gyulafehérvárt, Magyar-Igenben, Zalathnán, Abrudbányán, Verespatakon, Maros-Ujvárt és Vizaknán. Háti ló és kalauz szerző ügynök Bucsum-Szászán. Ezen ügynökségeket legcélszerűbben az egyesületnek közigazgatási tisztviselő tagjai, járási és községi tisztviselők vállaltatják el, ők minden időben megtalálhatók, néhány kincstári bánya- és erdő-tiszt is segíthet.

Második és megint igen csekély anyagi kiadásba kerülő teendő az egyes szebb kirándulási pontokhoz a járt közlekedési utból vezető mellékutnak, ösvény-nyomnak jelzése, melyek az utasnak a kalauz nélküli hozzájutást megkönnyítik s a kalauz szolgálatot inkább csak a podgyász vitelére utalják.

Jelen jelzések foganatosítandók:

a) A Pilisre a forrástól a könnyebb irány feltalálhatása végett a csúcsnak a szem elé kerüléséig és a tetőről le Valea Uzi felé, a törvényhatósági utig; a Pilisre vezető törvényhatósági ut szabaderdei serpentinait megrövidítő gyalogösvény is ki lenne jelölendő.

b) A csákliai köre a csáklya-havasgyógyi utból, s a tetőről le a felsőgáldi völgybe.

c) Boros-Bocsárd községtől a Kecskékőig.

d) Zalathnától a fenesi Kecskékőig.

e) Bucsum-Szászától a Detonátáig.

f) Az abrudbánya-körösbányai törvényhatósági utból a Vulkánra.

A jelzés egyszerűen faoszlopra, vagy a hol van, erdei élőfára, színes deszkatábla felszegzéséből, az utba eső kövek és fák festékekkel bemázolásából állana; póznát, deszkát az illető községektől bizonyára ingyen lehet kapni, csak a festék, kiszállítás és felállító napszámos díja kerülne pénzbe.

Harmadik teendő, mely már nagyobb kiadást igényel, néhány hirnevesebb hegyre egyszerű menedékház építése volna. Miután éghajlati viszonyaink azokban pár órai tartózkodásnál többre alig szorítják az utast, ezen menedékházak egyszerű deszkaépületek lehetnek, esetleg meghálásra időnként friss szénával, egy kis tüzelő-helylyel és fakszíttal ellátva. Menedék-házak építendőek:

a) A Detonátára, mely már el is készült és berendeztetett.

b) A Pilisre a forráshoz; ehhez Nagy-Enyede város segélye nyerendő meg, ki az ösvényjelzést is bizonyára szíves lesz megadni s ki szabaderdei erdészházát, mint már eddig is tette, készséggel fogja a nyugati hegységbe utazók részére megálló helyül felajánlani.

c) A Vulkánra.

d) A csákliai köre.

e) A Kecskékő alá három utóbbi kisebb méretű lehet, nagyobb társaságok nem kereshetnek fel e csúcsokat.

Negyedszer minden irányban agitáció fejtendő ki a nevezetesebb természeti szépségeinket megközelítő utak kinyitása iránt. Ezen utak mindannyian községi közlekedési vagy legalább községi határat jellegűek lévén, azoknak az érdekelt községek által helyreállítása szorgalmazandó. Ez azon pont, ahol vármegyénk nagy mértékben elősegítheti egyesületünk céljait, s ha közvetve pénzalap hiányában nem is jöhet pénzádományokkal segítségünkre, közvetve annál többet szolgálhat érdekeinknek. Ilyen utvonalak:

1. A nagyenyed-ponori törvényhatósági utból Bredestől Alsó-Szolcsvára a „Buvó patak” közelében elvezető vicinális ut kiépítése, amelyet Torda-Aranyos megye saját területén már elkészített; ezen ut a nagyenyed-ponori ut forgalmának egyik életető ere lenne és első sorban lenne kiépítendő.

2. A felsőgáldi-intregáldi ut a felsőgáldi sziklaszoros és az intregáldi völgy egyszerű természeti szépségeit nyitná meg. Intregáld jelentékeny hegyi községnek egyetlen szekérrel járható útja lenne.

3. A csáklya-havasgyógyi ut, mint a „Csákliai kő” útja.

4. A zalathna-vulkóji ut a vulkóji patak jobb oldalát kísérvő hegygerinczen kevés munkával járhatóvá tehető, itt érdekelve van a vulkóji bányabirtokos Lukács László pénzügyminiszter is, ki bizonyára nem vonná meg anyagi segélyét ezen ut helyreállításától.

5. A bucsum-szásza-detonátai és a verespatak-detonátai ut; itt a kincstár is érdekelve van bucsumi erdői hozzáférhetővé tételére végett; Verespatak segélye is meg lenne nyerhető.

6. Az igenpataki határon fekvő „tengerszem”-hez (fézer) Magyar-Igenből vezető határ-ut, esetleg ki az igeni havas tetejére és le az intregáldi völgybe.

7. A Kecskékőre vezető ut a borosbocsárdi határon.

Ezen utvonalak közül a három első községi vicinális ut jellegű s a szolcsvai és intregáldi oly fontosságú, hogy azok kiépítésére a megyei utalap segélye is törvényszerűen igénybe vehető; a többi községi, közdülő ut jellegű, s az érdekelt községek és birtokosok nyerendők meg mielőbbi járható állapotba hozatalukra.

Most következnek az ezen utakból készítenő ló- és gyalogösvények, melyek, miután az által csak a turista van érdekelve, csak saját erőnkkel a központ segélyét is kikérve létesíthetők, ezek:

a) Felgyógyon felül Remete-Monostoron és a diódi patak zárjához (Tyeja) vezető ló- és gyalogösvény, egyelőre csak a szorosban lévő kőkapuig építhető, azontul oly természeti akadályok fordulnak elő, hogy a szükséges költséget csak az alpesi vidékeknek megfelelő turista-forgalom esetében lehetne befektetni.

b) A csákliai havasgyógyi utból a csákliai köre kiágazó ösvény készítésére.

c) A Kecskékő csúcsára felvezető, különben eléggé járható ösvény kiigazítása.

d) A Zalathnáról a fenesi Kecskékőig vezető ló-ösvénynek a veszélyesebb helyeken kiigazítása.

e) A körösbányai utról a Vulkán csúcsára alkalmas ösvény építése.

Ezek közül a munkálatok közül első a Tyeja (Remetei Sziklaszoros) megújítása, melyhez a központ segélyét is kérnünk kell; a vulkáni ösvény elkészítését és jelzéssel ellátását Abrudbánya városától várhatnók.

A fürdő-ügyeket illetőleg a megye területén levő két fürdő, a vizaknai és marosujvári sósgyógyfürdők a magyar kincstár tulajdonát képezvén: azok megfelelő módon fejlesztése a tulajdonos kötelessége, mit a folyton gyarapodó személyforgalomra tekintettel el is várhatunk s osztályunk teendője e részben a hiányok orvoslását illetékes helyen, ha kell, sürgetni is. Azonban van egy természetes edző hideg vízben bővelkedő, s nagyszerű természeti szépségekkel kinálkozó havasi völgyünk, mely kedvezően kinálkozik egy kisebb hidegvízgyógyító-intézet és nyári üdülőhely létesítésére. Ez az intregáldi völgy, melynek egyik gazdag hidegvízvesztés zuhany alakjában már régóta használta a hegyalja intelligenciája fürdőzésre — s a használat régiségére vall, hogy Intregáldnak a hely közelében levő határdülője is „feredő” nevet visel. Itt egy hidegvízgyógyító móddal összekötött nyaraló-telep létesítése osztályunk által előtanulmány tárgyává lenne teendő. Ezen szép helyet Gyulafehérvár város pénzarisztokráciája karolhatná fel.

Hirnevés nemes fém- és sóbányáinkra csak fel kell hívunk az utazók figyelmét, azok megmutatására buzgó kincstári tisztviselőink mindig a közönség rendelkezésére állanak.

Végül munkakörünkbe tartozik az ethnografiai adatok gyűjtése; a munkában egyik-másik megfelelő alapismerettel rendelkező, de az utazgatásra és felvételekre anyagi segélyeszközökkel nem bíró társunk támogatása szükséges és jó szolgálatot tenne e célra egy fotografáló készülék beszerzése, melylyel nemcsak az ethnografiai felvételeket, hanem a szebb természetes pontok levetelét s azok szintén programunkba veendő leiratásának s az „Erdély” és más földrajzi folyóiratokban illusztrálva kiadhatását elősegíthetnők, — s melyek később helyi kisebb uti kalauzok kiadására forrásul szolgálnának.

Tapasztalatok az anyakönyvvezetés köréből.

(Vége.)

Ezzel nagy szolgálatot tennék a véderő összeírásának pontosságára és a törvénytelen távollevők apasztására nézve.

Tudjuk jól, hogy hivatalnokok, munkások, cselédek életükben két-háromszor is költöznek. Egy része gyerekeiknek A. községben, másik része B.-ben, a harmadik része meg éppen a 4-ik vármegyében.

Pl. Az én kerületemben van egy csomó vasuti hivatalnok, meg munkás. Egyik kolozsmegyei, másik udvarhelymegyei, a harmadik bácskai, vagy biharmegyei. Már most a biharmegyeinek meghal egy 8 éves fia Maros-Gezsén, én anyakönyvelem kerületem halotti anyakönyvében. Ez a fiu Bihar-

megye, Várad-Velence község róm. kath. felekezeti anyakönyvében vezetett be születésekor, mivel szülei akkor ott laktak. A róm. katolikus lelkész Várad-Velenczén nem vagyok köteles az említett rendelet szerint értesíteni ezen fia haláláról. Már most 13 év múlva ezt a fiút kiírja sorozásra, ott mint „törvénytelen távollát” vezetik az állítási lajstromban. Foly az irka-firka alispántól alispánhoz, szolgabírótól szolgabíróhoz, amíg végre valahogy kipuhatólják, hogy meghalt Maros-Gezsén.

Nem jobb lenne-e, ha én a haláleset alkalmával az 54.800—1896. számú rendelethez kiadott minta szerinti bejelentésem a váradvelencei róm. kath. plebánosnak X. halálát? S ezzel minden irka-firka ki lesz kerülve.

c) Külföldi halotti anyakönyvi kivonatok.

Két esetem volt, amidőn magyar honos nő, kinek férje Romániában elhalt, házasságot kívánt kötni.

Az első bánatos özvegy (szép asszony, talpig gyászban) ura nő volt. Völegénye egy romániai, bukaresti fakereskedő. A völegénynek minden a házassághoz megkívántató okmánya megvolt román nyelven, melyeket, én magam is bírván a román nyelvet szóban és írásban, elfogadtam és nem követeltem a magyar nyelvű fordítását is.

Azonban a házasság nem sikerült, mivel a szép asszony férjének halálát csak egy nyugtával akarta igazolni, mely nyugta szerint a Szent-Gergely-egyház gondnoka elismeri, hogy egy sírhelyért X. Y-től kezhez vett 20 frankot. A nyugtában meg volt ugyan említve egy férfinak a neve, de az nem volt kivethető, hogy az illető nő volt-e általában és ezen szép asszonynak a férje élt-e vagy meghalt, mivel életében is vásárolhat az ember sírhelyet a temető egy szép pontján, hogy magának azt biztosítsa halála esetére.

Kinyilatkoztattam a szép özvegynek, hogy amíg a bukaresti állami anyakönyvi hivataltól ki nem kéri férje halotti anyakönyvi kivonatát s azt elő nem mutatja, addig nem tudom boldogítani, mert ez a nyugta csak azt igazolja, hogy X. Y-ért fizetett egy sírhelyért 20 frankot, de hogy X. Y. férje, fia, rokona, vagy vendége volt-e, arról semmi hiteles adat nincs a nyugtában.

Szemrehányólag zsörtölődött: „Oh, Istenem, hát Szabó ur nem hiszen nekem?”

Oh kérem, Szabó Gyula hiszen minden szép asszonynak (pedig nem mindig lehet hinni nekik), de az anyakönyvvezető . . . az nem hiszen se szép, se rut asszonynak, annak nincs szíve, az előtt csak az írás beszél. Íratott egy oláh pappal a bukaresti anyakönyvi hivatalnak, de nem küldték el a halotti anyakönyvi kivonatot s a bánatos özvegyet elutasítottam. Még bánatosabb lett, hogy nem sikerült a házasság. Kiment újból Romániába.

A nyáron megint volt egy özvegy asszonyom (nem volt oly szép, mint az első), kinek férje szintén Romániában halt meg. Ez azonban a ploesti anyakönyvi hivataltól kiállított hiteles halotti anyakönyvi kivonattal igazolta férje halálát. Igen, de a romániai állami anyakönyvek nem oly teljes szövegűek, mint a mieink. Hiányzik az a rovat: „az elhunyt házastársa.”

A nő egy munkáshoz kívánt férjhez menni, akinek a legszorgosabb munkáidőben gyorsan lett volna szüksége a feleségre, hogy legyen „fele segítség”. Sürgette a házasság megkötését. Mit tettem? Miután

értesültem, hogy házasságát itt kötötte és úgy mentek ki férjestől Romániába, mint cselédek, megidéztem két tanut, akik igazolták, hogy a halotti anyakönyvi kivonatban említett Budai Pál ennek a nőnek volt a férje; mellőztem tehát a konzulátus utján való tudakozódás hosszúságát, esküt vettem ki az asszonytól arra nézve, hogy a Ploestben elhalt Budai Pál az ő férje volt és szabályszerű kihirdetés után a házasságot megkötöttem.

Azért irtam le ez esetet, hogy ha valamelyik anyakönyvvezető kollégámnak analog esete fordulna elő, tájékozva legyen. És arra kérem a t. anyakönyvvezető urakat, hogy ilyen speciális eseteket ismertessenek, hogy azokból okulva, minél pontosabban megfelelhessünk kötelességünknek.

Maros-Csúcs, 1897. december 29-én.

Szabó Gyula,
kir. anyakönyvvezető.

Állami anyakönyvvezetés.

A nagyenyedi anyakönyvi kerület 1897. évi statisztikája a következő:

Bejegyztetett a születési anyakönyvbe 183, a halotti anyakönyvbe 160. Házasság kötött 49.

A 183 születési eset közül 115 fiu- és 83 leánygyermek, az újszülöttekből 159 törvényes és 24 törvénytelen származású. Az újszülöttek vallásra nézve a következő számokat adják: 32 róm. kath., 84 ev. ref., 5 ág. hitv., 3 unit., 51 gör. kath., 5 izr. és 1 gör. kel. vallású.

A 160 halálesetből 97 férfi és 62 nő jegyeztetett be. Az elhaltak vallásra nézve a következő számokat adják: 31 róm. kath., 71 ev. ref., 33 gör. kath., 19 gör. kel., 3 ág. hitv., 3 unit. vallású.

Házasságkötés 49 ízben történt és pedig egy vallású völegény és menyasszony között 31 esetben, különféle hitfelekezettű völegény és menyasszony között kötött házasságok száma 18.

Az 1896. évi adatokkal egybevetve a lefolyt 1897. évi adatokat, mindenik anyakönyv apadást mutat, amennyiben 1896. évben a születési anyakönyvbe 212, a halálozási anyakönyvbe 196, a házasságiba pedig 51 eset jegyeztetett be, míg az 1897. évben a születési anyakönyvbe 183, a halálozási anyakönyvbe 160 és a házasságiba 51, így a születési anyakönyvbe 29, a halálozási anyakönyvbe 36, a házassági anyakönyvbe pedig 2 esettel kevesebb jegyeztetett be 1897. évben, mint 1896. évben.

A születések közül egy külföldön született, egy pedig az 1896. évben született ugyan, de csak 1897-ben lett anyakönyvelve. A halálozási anyakönyvben 2 eset külföldön történt halálesetre és egy pedig egy halva szülőre vonatkozik.

A lefolyt 1897. évben a bejelentések a legrendesebben történtek úgy a szülésznők, mint a törvényben kötelezett családők stb. részéről; így nem volt kényszerítve az anyakönyvi hivatal egy ízben sem jelentést tenni felsőbb hatóságánál a bejelentést elmulasztók megbüntetésére végett.

Sz.

Január 8.

Szomorú, végzetes emlékeztető nap Nagy-Egyed városának történetében. 1849. január hó 8-án égette fel a várost és koncoltatta le lakosságát a még most is élő, hírhedt néprömb Axentie Szever és tette a földdel egyenlővé. Szilágyi Farkas, Nagy-

Egyednek jelenlegi érdemes lelképásztora, híres és most már kuforrásul szolgáló műveiben részletesen leírta e nap gyászos eseményeit, de ismeri azt városunknak minden egyes lakója is, mert oly irtózatós csapást okozott akkor e szörnyű tett, hogy még most is, 50 év múlva, Axentie vandálistusa élénk emlékezetben él és főleg az évforduló napján ujul fel újra meg újra a fájó emlékezet és talál kifejezést a méltó kegyeletben.

Mint évenként rendszeresen, úgy az idén is kegyelettel ülte meg városunk közönsége a gyásznak évfordulóját és áldozott azok emlékének, kik vértanu-halált szenvedtek nemzetükért, fajukért. Délelőtt a róm. kath. templomban Deli Ödön, a minorita-rend főnöke, tartott gyászmisét intelligens gyászoló közönség jelenlétében, az ev. ref. templomban pedig Jancsó Sándor lelkész mondott megható gyászmisét ajtatos nagyszámú közönségének. A református templom mellett levő sírkertet pedig gyászvirágokkal, gyászkoszorúkkal ékesítették fel diszesen, az estvéli órákban pedig fényesen ki-világították.

Estve hat órákor vette kezdetét, mondhatni az egész város közönségének jelenlétében, a vértanuk sírjánál a gyászünnep. A tűzoltó-zenekar alkalmi gyász-zeneje után a városi dalkör énekelte el szépen és precízzen „Tá tong a sír mélye” című gyászdalt. Ezt követte Incze Miklós VIII-ik osztályu tanuló alkalmi beszéde. A fiatal szónok ecsetelte a multnak e gyászos eseményeit és egy igen szépen szerkesztett beszédben méltatta a mai napnak jelentőségét. A szépen sikerült beszéd után a dalkör a hymnuszt énekelte el, majd ugyanezt játszta el a zenekar és ennek gyászindulója mellett oszlott szét az egész térséget betöltő ünneplő közönség. Ezzel végét érte ugyan a tulajdonképpeni ünnepély, de a sírkertnek egész estén át igen nagy látogató közönsége volt, mely a szépen világított díszítéseket nézte és önkénytelenül is a mult gyászos emlékeibe mélyedt el.

Vegyes hírek.

— **Kérjük t. olvasóinkat hátralékos előfizetéseik gyors beküldésére.**

— **Olvasóinkhoz.** Lapunk mai száma közli előfizetési felhívásunkat. Midőn e helyen is felhívjuk arra t. olvasóink figyelmét és kérjük jövőre is szíves pártfogását, kötelességünknek ismerjük ezuttal is kijelenteni, miszerint jövőben is első és fő kötelességünk leendő az elvállalt feladatnak hiven megfelelni. Munkatársaink a régiéek és ezek száma a folyó évben is még szaporodott, mert mindig egyik kiváló gondoskodásunkat képezte, hogy lapunk minden egyes rovata szakképzett író által láttassék el. Rendes dolgozótársaink: dr. Ebergényi Sándor, Lázár István, Horváth Miklós, dr. Farnos Árpád, Székelyhidy Viktor, Pakots József, Tauber Cornél, Szabó Gyula, Sallak Róza, Balogh Ferencz és Székelyhidy Ödön. Időközönként Albert Iván, dr. Bikfalvy Károly, Gáspár János, br. Kemény Endre, dr. Nagy Károly, Szilágyi Farkas, dr. Varró László, dr. Winkler Albert, dr. Werner Gyula

kiváló tollából nyerünk közleményeket. Tudósítónk — mint eddig is — mindig a leglelkiismeretesebben és leghevesebben fognak értesíteni mindazokról, mik a vármegye területén történnek és olvasóinkat érdeklik. A kiváló hirlapíró Lichtenstein József szerkesztésében Budapesten megjelenő „Pester Correspondenz” című könyvatos lappal fennálló viszonyunk pedig lehetségessé teszi nekünk, hogy az összes vidéki lapokat megelőzve a fontosabb politikai mozzanatokat azonnal közölhesük. Egyik szerkesztőnk országgyűlési képviselő is lévén, a legérdekesebb budapesti híreket távirat útján fogja közölni lapunkkal. Magunk részéről tehát mindent megteendünk, hogy t. olvasóink igényeit kielégítsük, de viszont fáradozásainkat csak úgy koronázzandja siker, ha ebben olvasóközönségünk kellő mérvbeni pártolását megszerezhetjük, miért is ujjal is tisztelettel kérjük az előfizetések megújítását.

— **Kinevezés.** Décsi Róder Géza, Róder Antal nagyenyedi kir. fegyintézeti ellenőr fia, vadász-hadnagygyá nevezetett: ki a 23-ik tábori vadász-zászlóaljhoz.

— **Ipartestületi közgyűlés.** A nagyenyedi általános ipartestület folyó 1898. évi január hó 16-án d. e. 11 órakor a város-háza nagytermében rendes közgyűlést tart, melyre a tagokat és az érdeklődőket tisztelettel meghívja az előjáróság.

— **Csasny Valér m. kir. honvéd alvezredes,** a kolozsvári 21. honvédezred parancsnoka, f. hó 11-12-én városunkban időzött, szemlét tartván a helyben állomásozó 2-ik honvéd-zászlóalj felett.

— **Ev. ref. egyházkerületi képviselő.** Az erdélyi ev. ref. egyházkerület közgyűlési képviselőinek 5 évre szóló megválasztása jelenben folyik. Nagy-Enyeden a választás vasárnap, e hó 9-én ejtetett meg és egyhangulag képviselőnek közfelkiáltással Szilágyi Farkas ev. ref. lelkész választott meg.

— **Hymen.** Sebestyén Ferencz körösfői ev. ref. lelkész e hó 18-án tartja esküvőjét Seress Leonával, Seress Attila s neje Sultz Eszter kedves és szép leányával Boros-Benedeken.

— **Azon elterjedt hírrel** szemben, hogy leányiskolánk növendékei között az egészségi állapot nem kielégítő, sőt a város területén fellépett fülmírigy-daganat itt is nagy mérveket öltött és rohamosan terjed, a szülők és érdekeltek megnyugtatóra szükségesnek tartjuk kinyilatkoztatni, hogy ezen szálló hír alaptalan és semmi valósággal nem bír.

— **Kaszinó-bál.** A január hó 22-én szombaton megtartandó kaszinó-bál rendezése e hó 8-án végleg megalakult. Kovács Gyula polgármester a kaszinó váiasztmányának megbízásából az értekezletre meghívott urakat felkérte, miszerint a rendezőseget vállalják el és alakítsák meg, mire a rendezőség hatvan tagból nyomban megalakult és saját kebeléből elnökké egyhangulag br. Bánffy Kazimirt választotta meg. A tisztikar szintén egyhangú választással a következő urakból alakult: alelnökök: dr. Gyarmathy Ernő, dr. Lengyel György; pénztárnok: Papp János; el-

lenőr: Balogh Ferencz; jegyző: Majláth Oszkár. A rendezőség ezen első ülésén külön, szűkebbkörű bizottságokra ruházta a nyomtatványok és meghívók szétküldésének, a terem és mellékhelyiségei díszítésének, ugy a zenekarok felfogadásának tiszteit. A védnöki tiszt elvállalására városunk kiváló egyéniségeinek 30 tagját kérték fel, kik is mindannyian Zeyk Dániel főispánnal az élükön a védnöki tisztelet elfogadták. Bálanyául pedig egy a két alelnökből, jegyzőből, Farnos Árpád, dr. Fogarasi Béla tagokból álló küldöttseg br. Bánffy Kazimirnő szül. Pálffy Marie urnő ő méltóságát kérte fel, ki is a lady patronesse tiszteit köszönettel elfogadta. Az előjelek után ítélve, a kaszinó-bál lesz idei farsangunk leglátogatottabb, legsikerültebb mulatsága, és mint örömmel konstatalhatjuk, városunk szépei között már is megindult a mozgalom, hogy a bál toillettek lehető egyszerűek legyenek, hogy a bál sikere annál inkább biztosítható legyen. Örvendünk városunk női közönségének ezen mozgalmán, mert ezzel lehetővé lesz téve, hogy a bál anyagilag és erkölcsileg is sikerüljön, mert ha nem szerepel a százakba kerülő toillettekkel való versengés ez estélyen és a drága, fényes ruhák helyét izléses egyszerű öltözetek dívatja váltja fel, részt vehet azon városunk egész közönsége, és ami minden ilyen mulatságnak tulajdonképpen célja, minden feszély nélkül kitünően mulathat.

— **A Testgyakorló és Korcsolyázó egyesületek** rendes évi közgyűlést folyó hó 14-én este 6 órakor tartják meg a városház nagytermében, amelyre a tagok és érdeklődők meghívottak.

— **Zár-feloldás.** Nagy-Enyed rend. tan. város sertésállományában a sertésvész megszűnven, a város a zár alól feloldatott.

— **Honvéd-lóvásár.** A m. kir. marosvásárhelyi 9-ik honvéd-huszár-ezred lószükségletének fedezése végett városunkban e hó 10-én pótlóvásár tartatott, mely alkalmából vármegyei birtokosságunk több lova vált be.

— **Uj postahivatal.** Amint értesülünk, a közeli jövőben Bucsum község, a verespataki járáshoz tartozó ezen legnagyobb és legintelligensebb havasi község, már a jövő hónapban önálló postahivatalt kap. Ez intézkedéssel egy régi hiány lesz pótolva, mert a 4 ezer lakosnál többet számláló és igen nagy intelligens közönséggel bíró község eddig az abrúdbányai postahivatalt volt kénytelen igénybe venni, ami sok fáradsággal és időpazarlással járt.

— **Solymosi jubileuma.** Solymosi Elek, a népszínház kiténő művésze, a mi polgártársunk, február hó 2-án ünnepli meg 30 éves évfordulóját színészi pályájának. Az évfordulót úgy kartársai, mint szini iskolájának növendékei meg fogják ünnepelni.

— **A balázsfalvi magyar műkedvelői előadás,** mint bennünket értesítettek, erkölcsileg igen fényesen sikerült. Citron Ida k. a., Goth Gyula ur szerepeikben valósággal remekeltek. Igen sajnós azonban, hogy anyagilag kevésbé sikerült a vállalkozás, mert még a balázsfalvi magyarságnak is csak igen kis része vett részt az előadáson, pedig tekintve a jótékony cél és a magyarság érdekét, épp ez alkalommal kellett volna a balázsfalvi magyar társadalomnak megmutatnia, hogy életképes, nyomatékos erkölcsi faktort képvisel ama vidéken.

— **Mulatságok.** Az idei farsang sem fog mulatságok tekintetében hátra maradni az előbbi évek farsangjaitól. Mint biztos forrásból értesülünk, a f. hó 22-én tartandó kaszinó-bálon kívül február hó 5-én az ipartestület, 12-én a kollégiumi ifjuság, 19-én pedig a fegyőrök rendeznek estélyeket. Ezekon kívül lesz még egy humoros estély: a hushagyó-keddi piknik, mely elmaradhatatlan volt mindig Nagy-Enyeden.

— **Gyászrovat.** Bölöni Mikó Béla m. kir. bányafőmérnök és neje péchujfalusi Péchy Mária, Palma leányuk; bölöni Mikó Dezső bányabirtokos és neje Szmik Róza, Lajos, Gyula és Juliska gyermekeik; bölöni Mikó Matild; szentgericezi Nagy Mária és férje lovag Arlow Viktor cs. és kir. százados, valamint kis leányuk Berta; a maguk és nagyszámu rokonok nevében is mélyen megsomorodott szívvel tudatják, hogy a szeretett édes anya, nagy- és dedaanya, jó anyós özv. bölöni Mikó Samuné sz. abrúdbányai Fikker Karolina folyó év és hó 6-án életének 86-ik évében, hosszas szenvedés után megszűnt élni. Abrúdbányán, 1898. év. január hó 7-én.

— **Összeégett gyermek.** Nagy-Enyeden Vízköz-utca 18. számú házban f. hó 9-én reggel Krizbai Paulina 3 éves gyermek, míg szülői az udvaron voltak elfoglalva, az égő kandallóhoz oly közel ült, hogy az abból kicsapó lángok ruhájába kapva, oly súlyos égési sebeket okoztak a testén, hogy e hó 10-én iszonyu kínok között elhalt a szerencsétlen gyermek.

— **Táncvizigalom.** A marosújvári „Polgári olvasókör” 1898. évi január hó 15-én mélt. br. Kemény Endre országgyűlési képviselő és mélt. gr. Teleki Ádám urak védnöksége alatt a Stefánia-bánya intézkedő termében jótékony célú zártkörű táncvizigalmat rendez. Belepti-jegy személyenkint 60 krajczár. Kezdeté este fél 8 órakor. Vendéglős, cukrász és jó zenéről gondoskodva van. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hirlapilag nyugtáztatnak.

— **Állategészségügyi kimutatás.** Lépfene: Kutfalva 3 udvar. Veszettség: Pollyána 1 udvar. Takonykór és bőrféreg: Gyulafehérvár 1 udvar. Ragadós száj- és körömfajás: Alvincz 2 udvar, Krakkó 5 udvar, Magyar-Igen 1 udvar, Maros-Váradja 1 udvar, összesen 4 község 9 udvar. Sertésvész: Koslárd, Magyar-Bagó, Maros-Szent-Benedek, Oláh-Tordos, összesen 4 község.

— **A legalkalmasabb újévi ajándékot** kikeresni még annál is nagyobb gondot okozott, hogy az ellenzék megakadályozza-e a szőnyegen forgó törvényjavaslatot vagy sem. Pedig milyen könnyen megfelelhetnek erre a kérdésre azok, akik már ismerik a „Képes Családi Lapok” at, ezt a remekül kiállított és élénken szerkesztett képes szépirodalmi hetilapot, amely minden héten pontosan beállit és kedves tartalmával oktatva szórakoztat és szórakoztatva oktat. Ily módon felel meg legjobban annak a szép célnak, ami egy szépirodalmi lapot kell, hogy vezéreljen. Előfizetési ára egy évre hat frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr. Mutatványszámot ingyen küld a kiadóhivatal Budapest, V. Vadász-utca 14. szám.

— **A „Zenélő Magyarország”** zongora-zenemű-folyóirat most január elsei füzetével 5-ik évfolyamát kezdi. A ma már mindentűt kedvelt zenemű-folyóirat 1898-dik I. füzete a következő darabokat közli: I. Ivámfy L. „Kiszáradt a rezgő nyárfa” és

„Asszony, asszony, az akarok lenni“, 2 közkedvelt magyar dalt. II. D'Amant L. „Álom az údvíró“ gavottét. III. Carmen-citta népszerű „Kreolnő“ dalkeringőjét. IV. Greizinger Ivántól 6 magyar dalt változatokkal két hegedűre. Minden száma hasonló gazdag és jól megválasztott tartalommal jelenik meg a „Zenélő Magyarország“-nak, s ez az oka, hogy minden zongorázó és hegedűsnek kellemes és alig várt vendége e kőta-folyóirat meg-megújuló füzetei. Évenként 24 füzet, minden füzet 10—10 oldal hangjegy-tartalommal, a legjobban megválasztott kiváló sikerű zene-mű-újításokból összeállítva, 242 oldal tartalomért 4 frt, feleltre 12 füzet 120 oldal tartalomért 2 frt az előfizetés. Előfizetheti a „Zenélő Magyarország“ kiadóhivatalában Budapest, IV. Csengery-utca 62a., honnan megismerésre mutatófüzetet bárkinek ingyen és bérmentve küldenek. Ajánljuk a derek vállalatot minden zenebarát figyelmébe.

NAPIREND.

Csütörtök: január 13. A Testgyakorló Egyesület gyakorló órája d. u. 6—7-ig. — Országos vásár Lupsán. Szombat: január 15. A marosújvári polgári olvasókör jótékonyzéli táncvizsgálma Maros-Ujvárt estve 1/28 órákor.

Kérjük a városi hatóságokat és az egyeteket elnökségeit, hogy a gyűlések idejét jó előre lapunkkal közöljék szíveskedjenek.

Meteorológiai jelentés jan. 9-től jan. 12-ig.

Nap	Óra	Légnyomás 700+	Hő	Szél iránya és erő- sége	Bor- ulat	Csapadék	Hő napi max. min.
7	7	67.2	-0.0	NW ₂	2	—	
9	2	68.3	+1.8	N ₁	5	—	+2.0 -2.1
	9	70.0	-0.4	N ₂	10	—	
10	7	72.0	-1.0	—	8	—	
	2	73.0	+2.0	—	0	—	+2.3 -6.2
9	7	74.4	-3.8	N ₂	1	—	
	7	76.6	-6.0	N ₁	7	—	
11	2	75.8	-0.1	N ₂	10	—	+0.2 -6.0
	9	76.3	-0.4	—	10	● 3.8	
12	7	76.1	-0.4	—	9	—	
	2						

Kihátás: Enyhe, kevés csapadékkal.

* A légnyomás tenger színére van átszámítva. — Hő C° fokokban. Szél iránya: N = észak, S = dél, E = kelet, W = nyugat. Szél erőssége = 1—10-ig. Borulat fok = 1—10-ig. Csapadék mennyisége milliméterekben értendő. ● = eső, * = hó, ▲ = jég, △ = dara.

Hirdetés.

Torda-Aranyosmegyében Gerend községben 120 hold tagosított birtok, uri lakással és gazdasági épületekkel felszerelve, haszonbérbe kiadó, vagy örök áron eladó.

Értekezhetni Hegedüs Lajos-sal Nagy-Enyeden. 1359 1-3

Apróságok.**Fogas kérdés.**

Gyula (hangosan olvassa a Toldit): „Vitézlő szolgáló rudat hánytak vala.“

Károly (sajnálkozva): Borzasztó! Hát mit ettek szegények!

Elszólta magát.

Vőlegény (az eljegyzés után): Nos, hogy tetszett neked a mai nap?

Menyasszony: Ah, Pista, még egy eljegyzésem napja sem volt ilyen szép!

Magunk közt.

Törvényszéki elnök: Ha a karzati közönség továbbra is zajong, azonnal kiűritetem a termet.

Vádlott: Okosan teszi elnök ur, így legalább magunk közt maradunk.

Modern eseléd.

— Ugy látszik, Mari, maga ugyanolyan ruhát csináltatott magának, mint én!

— Igen, naccsága, csak hogy én mindjárt kifiztettem.

Közgazdaság.**Roza- és burgonyatrágyázási kísérletek.**

(Kivonat a magyaróvári növénytermelési kísérleti állomás 1896-iki évkönyvéből.)

Ismeretes dolog, hogy az őszi gabona termését az egymagában alkalmazott foszfortrágya sokszor igen jelentékenyen képes fokozni, különösen akkor, ha a talaj nem tartozik a tipikus homoktalajok közé, sem nem nagyon tözeget, hanem akár istállótrágyázás, akár pillangós virágnak természetesen elegendő nitrogént tartalmaz. A roza biztosabban és nagyobb mértékben szokta a mondott esetekben a foszfortrágyát meghálálni a búzánál is, miként azt a magyaróvári növénytermelési kísérleti állomás eddigi kísérletei bizonyítják.

Az 1896. évben szuperfoszfáttal roza alá csak kevés helyen eszközöltetett kísérlet, az is többnyire homok-talajon. Ezen kísérletekből kitűnik első sorban, hogy a szuperfoszfát nem csak a mag, de többnyire a szalmatermést is jelentékenyebben fokozza. 20 kísérlet közül 13 esetben volt nagyobb a szalmatermés és pedig 2 esetben 1—3 keresztel, 3 esetben 3—4, 4 esetben 6—10 keresztel, 2 esetben 2—3 mázsával, 1 esetben 4—5 mázsával volt több a szalma, amely körülmény világosan megzáfolyja azt a hitet, hogy a szuperfoszfát csak a szem termését fokozza. A szemtermés, nem számítva az 50 kgrm-on aluli terméstartalmat, 18 kísérlet közül 11 esetben volt jelentékenyebb. 50—100 kgr. között volt a terméstartalom 4 esetben, 100—200 kgr. között 4 esetben, 200-on felül 3 esetben, a legnagyobb terméstartalom pedig 536 kgr. volt, amely körülmény azt bizonyítja, hogy még homoktalajokon is a szuperfoszfátnak egymagában való alkalmazása megfelelő lehet.

A szuperfoszfát és kalciumot együttesen alkalmazva, vagyis a kalcifoszfat-trágya a szalmatermést szintén a legtöbb esetben fokozta, a szemtermést azonban 20 eset közül csak 8 esetben fokozta jelentékenyebben, miért is, az állomás véleménye szerint, a kalcifoszfat alkalmazásától csak az esetben várható siker, ha az zöld-trágyázással kombináltatik.

Igen érdekesek továbbá a burgonyával végzett műtrágyázási kísérletek. E fejezet elején az állomás megjegyzi, hogy az országban a burgonya-átlag-termések sokkalta

csekélyebbek, mint a mekkorák hazai viszonyaink között lehetnének. A csekély átlag-termésnek okai: a degenerált vetőgumó, a talajok tápanyag-szegénysége és a hiányos művelés, s hogy a burgonya-féleség változtatásával, az eddigi degenerált burgonyának jobbal való helyettesítésével, a termések tetemesen fokozhatók.

Az alábbi burgonyatermelési kísérletek középkötött talajon oly módon végeztek, hogy az első parcella trágyázatlanul maradt, a 2-ik kapott 100 kgr. szuperfoszfátot, a 3-ik 100 kgr. szuperfoszfátot és 40 kgr. chililalétramot.

A beérkezett jelentések közül 20 kísérlet adata volt felhasználható. Ezek közül a szuperfoszfát 13 esetben fokozta a terméstartalmat 96—1986 kgrmmal.

A szuperfoszfát és chililalétrammal trágyázott parcellán 20 közül 16 esetben szolgáltatott 67—2893 kgr. terméstartalmat, tehát a chililalétram jelentékeny mérvben hozzájárul a terméstartalom fokozásához.

Annak dacára ott, ahol friss istálló-trágyába vetik a burgonyát, jövedelmezőbb lesz kat. holdankint 125—150 kgr. szuperfoszfátot egymagában elszórni.

Kötött talajon szintén több irányban végeztek termelési kísérletet.

Itt a szuperfoszfát egymagában alkalmazva 19 eset közül 15-ben fokozta a termést 134—1738 kgrmmal.

Szuperfoszfát és chililalétrammal is ellátott tábla 24 eset közül 24 esetben fokozta a termést, csupán egyszer 1 métermázsán alul.

A szuperfoszfát kalitrágyával alkalmazva, 20 kísérlet közül 19 esetben fokozta a termést 134—6214 kgrmmal.

Ezen adatokból tehát kitűnik az, hogy a használt műtrágyák mindegyike fokozta a termést, bár a talaj és egyéb helyi viszonyokhoz mérten különbözőleg. Az eredmények annyira összevágók, hogy egyik trágyázási módnak sem nyújtható előny, miért is csak az adott viszonyok között eszközölendő kísérletekkel lehetséges megállapítani, hogy melyik trágyázási mód a jobb.

Vetőmagvak.

(Mauthner Ödön tudósítása.)

Az üzlet élénkebbé vált, az ünnepek szünete dacára is meglehetősen érdeklődtek a gazdák különösen here-félék iránt.

Vörös lóhere. Az ebbeni szilárdabb hangulat ennek folytán fenntartotta magát, a szép minőségű árut szívesen veszik, közep minőségűre azonban nem igen vetnek ügyet.

Luczerna. A piac képe mit sem változott a lefolyt héten. Amerikai luczernából az utóbbi két hó alatt mintegy 3000 zsákkal hoztak be Magyarországra, és elég sajnos, hogy ezt megátolni nem lehetett, minthogy az Egyesült Államokkal még 1903-ig tart a kereskedelmi szerződésünk.

Baltaczim. Ismét néhány kisebb tétel került a piacra és mivelhogy szűken van e czikk, jó árak mellett csakhamar elkelt.

Répa mag-nak folyton emelkedő az irányzata, különösen a finomabb valódi minőségűeké.

Jegyzések nyersáruért 100 kilónkint Budapesten értve a következők:

Vörös lóhere uj	36—44 frt.
Vörös lóhere múlt évi	33—36 "
Luczerna " "	40—50 "
Mohar " "	5 ³ / ₄ —6 "
Bükköny	6—6 ¹ / ₄ "

Irodalom.

Petőfi kiadatlan levele.

Az Irodalomtörténeti Közlemények január havi füzetében Petőfi Sándor egy eddig ismeretlen levelét közli, melyet a költő Bacsó János ref. lelkészhez írt.

Bacsó János 1848. május 1-től kezdve fülöpszállási ref. segédlelkész volt s még abban az évben ságvári lelkészé választották meg. Lehet, hogy csak Fülöpszálláson a követválasztási mozgalmak idején ismerkedett meg Petőfivel, de nem lehetetlen, hogy már előbb is ismerték egymást, mert 1843-ban Szalk-Szent-Mártonban, 1846-ban Laczházán káplánkodott, mely helyeken Petőfi nem egy költeményét írta. Eszes, tanult ember volt, akinek néhány egyházi beszédén kívül az Életképek 1848. évi december 24. és 31. számában két költeménye is jelent meg Búmat elzengeni és Riadó címmel. 1871. december 27-én hirtelen halállal halt meg Kaposvárt, hova megyei közgyűlésre ment. A levelet Sáfár János, Bacsó János egyik veje küldötte meg az Irodalomtörténeti közleményeknek. Tartalma érdekesen egészíti ki a Bankós Károlyhoz nyolcz nappal előbb írt levélben foglaltakat. Megnevezi ellenfele segédjét is, aki bizonyosan Szeles László, szabadszállási uri ember volt. Perczel Mórral történt találkozását amabban nem említi. Amiket a népről és annak műveléséről, a párbajról és képviselővé választásáról mond, lelkületének, idealizmusának, őszinteségének s önértetének tulajdon természetes nyilatkozatai. A levél nyolczadrét papir összehajtva. Címe ez: Bacsó Jánosnak barátilag Fülöpszálláson, oldalt pedig Laczháza: Kun-Szent-Miklós. A címzett neve mellett van a postabélyeg: Pesth 17—7. A levél szövege a következő: Pest, július 16. 1848.

Barátom, Jancsi!

Nem szeretem a levélírást, nem is igen érek rá a levélírára, azonfölül éppen ma adtam postára egy hozzád szóló leveletem, mindezek dacára sem hagyhatom felelet nélkül most kapott leveledet. Mi annak első részét illeti, sok hamis állítás között sok igazat mondasz. Igaz, hogy olyan a nép, amilyennek te rajzold, de csatlakozol abban, ha hiszed, hogy én valami ideális testületnek képzelem, nem, barátom, én egy szikrával sem képzelem különbnek, mint amilyennek lenni te állítod, de életem főlörekvése az, hogy olyan ne maradjon, amilyen jelenleg. Sokan a nép nemesítését, művelését szízfusi munkának tartják, én nem; s éppen azért van erőm csüggedetlenül küzdeni az ő érdekében s ha én nem érném meg a boldogabb szebb időt, megéri más, s enyészék el bár az óriási munkában az én fáradozásom nyomdoka, ne említsék bár az én nevémet a népregenerátorok nevei között, azért én boldogan halok meg amaz öntudattal, hogy lelkemből is cseppet egy harmat ama szentelt vízbe, mely az emberiséget ujonan meg fogja keresztelni. — Leveled második részét a párbajt illetőleg, attól én nem kevesebb undorodom, vagyis nem tartom kisebb boldogságnak, esztelenségnek, mint te. Tudom én, hogy becsületemet senki el nem veszi, el nem veheti, és ha valaki elvenné, azt ugyan párbajjal vissza nem szerezhetem; de itt nem is becsületem jött kérdésbe, hanem bátorságom, s annak tanu-

ját kellett adnom, nehogy feljogosítsak, felbátorítsak minden pimaszt, minden sehonnait, hogy velem paczkázzék, hogy inzultáljon, hogy piszkoljon. Nagy Károly azt mondja ama szemét cikkében, hogy „ha bajom van veled, álljak ki nyílt sisakkal, ő nem fog hátrálni előttem semmiben!” Nem a meghiusult követség, nem Nagy Károly cikkének csárdai gorombaságai, hanem eme szavai, eme hetvenkérdése tetette velem, amit tettem. Ez nyilvános kihívás a párbajra s ha én hátrálok, vagyis ki nem lépek, minden ember leköphetett volna és leköptött volna s diadalmaskodott volna bizonyosan Nagy Károly, pedig ezt soha sem fogja velem tenni nemcsak olyan ember, kinek a vezetékneve Nagy, hanem még olyan sem, akinek a nagy epitetona! Soha magam iránt mellőzhetőbb kötelességem nem volt, mint eme nyilatkozata után őt provokálnom s ezt megtettem Jókai és Pálfi által. Ők elmentek hozzá, s kihitták, de ő semmi szín alatt el nem fogadta a párbajt, s miután sekundánsaim elhagyták őt, rohant Perczelhez, s földadott bennünket. Perczel kinevette őt . . . éppen azután találkoztam veled, hogy Nagy Károly eltávozott tőle, s kacagva beszélte el a megtörtént jelenést. Ekkor írtam azt a néhány sornyi kis nyilatkozatot, mely a Pesti Hirlapban s egyéb lapokban megjelent, melyben előadom, hogy Nagy Károly gyáván hátrált. Másnap az a hír terjedt, hogy már kész elfogadni a párbajt, s én — tulságos lovagasságból — azonnal küldtem sekundánsaimat az övéhez Szeleshez, ki a kihívott, nevében kijelenté, hogy ez kész vivni karddal, miibe secundánsaim nem egyeztek bele, ajánlván a párbaj szabályaiival megegyezőleg a pisztolyt, mint erősebb fegyvert. Én nem akartam pusztá parádét, pusztá karlepöntést vagy legfőlebb néhány karczolat, én kockára akartam tenni életemet abba a remény fejében, hogy lelövöm azt a silány fattyut, ki vakmerő volt oly veszett-kutyá módon nekem rohanni . . . de aki néhány nap előtt ama hetvenkedő frázissal ijesztett a közönség előtt, nyomorúságosan visszahökken a pisztoly előtt. És ennyiből áll az egész affaire. Én eleget tettem magam iránti kötelességemnek, ő pedig szép melléknéveit a gyávával szaporította. Hogy föl nem pofoztam, annak köszönheti, mert nem akarom tenyereimet bemocskolni piszkos pofájával . . . amit mások tesznek veled, ahhoz semmi közöm, én seukit sem csillapítok, se nem ingerlek ellene. — Aki ennyit mond ez ügyről, mint én mondtam, az igazat beszél, aki kevesebbet vagy többet mond, annak ne higgy, mert hazudik. — Végre ami a követséget illeti, annak megnyerése végett soha és sehol egy lépést sem teszek többé ez életben . . . ha széles e hazában egyetlen egy kerületnek sem lesz a nyílt becsületérvése vagy tulajdonképpen belátása, hogy engem megválaszszon, ugy Isten szentháromság ugyse nem érdemli meg Magyarországot, hogy képviseljem!

Isten veled!

Őszinte barátod

Petőfi Sándor.

Szerkesztői üzenetek.

P. J., Budapest. Lapunkat olvashatja az Egyetemi körben, a különböző politikai pártok klubjaiban, a Fiume, New-York, Balaton, Munkácsy,

Árvai kávéházakban és a különböző erdélyi Bodegákban.

Előzetes. Gyulafehérvár. A kérdéses levelet a mozgóposta Kolozsvárt adta le és csak onnan került vissza, de sajnos, lapunk részére már későn.

S. J., Balászfalva. Ha megüti a mértéket és legfeljebb 5 számra terjed, nagyon szivesen, de csak azon esetben, ha kilitét velünk, diskretio mellett, tudatja. Mint láthatja, levelét felhasználtuk.

Kiváncsi, Abrudbánya. Csakis a sajtóbírószág előtt mondjuk meg.

Tudatlan, Vingárd. Jól érvelt. Önnek van igazsága.

Kiváncsi, Nagy-Enyed. Szerkesztőségi titok.

Szerkesztőség:

Dr. MAGYARI KÁROLY. TÖRÖK BERTALAN.

Kiadó:

Nagyenyedi Könyvnyomda és Papírárgyár részvénytársaság.

Nyomatott a Nagyenyedi Könyvnyomda és Papírárgyár részvénytársaság könyvnyomdájában.

867. szám. 1897. évről.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az abrudbányai kir. járásbírószág 8033—1897 számú végzése folytán dr. Pap Lőrincz ügyvéd által képviselt verespataki Bokenits György javára odaváló Gagyi Pálfi Samu ellen 299 frt 6 kr tőke, ennek 1897. évi szeptember hó 1. napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 57 frt 20 kr perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság 897^{28/10} foglalt és 453 frtra becsült, a foglalási jegyzőkönyv 1-től 24. tételéig, különböző nemű házi butorok, 3 kalangya széna, 2 tehén, 2 disznó, 1 ló és 1 ökrök után való szekérből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek az abrudbányai kir. járásbírószág idézett számú kiküldetést rendelő végzése folytán a helyszínen, vagyis a peres lakásán Verespatakon leendő eszközésére 1898. évi február hó 4-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitzítetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében a legfőbbbet ígérőnek becsáron alul is eladni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő. Végül felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárától a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, a meny nyíben részükre a foglalás körében eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, el-sőbbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alulírt kiküldöttnek vagy írásban beadni, avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Abrudbányán, 1898. évi január hó 8. napján.

Szabó Dénes,

kir. bírósági végrehajtó.

1354 1—1

972—1897. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a nagyenyedi kir. járásbírószág 7433—897. számú végzése által Hillinger Lajos végrehajtató javára nagyenyedi lakos Dráveczky Gusztáv ellen 184 frt 73 kr tőke, ennek 1897. évi június hó 1. napjától számítandó 6% kamatai és egyéb törvényes járuléka követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság foglalt és 330 frtra becsült 1 zongora és házi-butorkból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 8347—897 sz. kiküldetést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Nagy-Enyeden a város háza előtt leendő eszközésére 1898-ik évi január hó 25-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitzítetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében a legfőbbbet ígérőnek becsáron alól is eladni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt N.-Enyeden, 1898. évi január hó 4. napján.

Gajzágó Simon,

kir. bírósági végrehajtó.

1356 1—1

974—1897. szám.

Arverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a nagyenyedi kir. járásbírószág 8133—897. sz. végzése által Anton Bednás és fia ezeg javára nagyenyedi lakos Cserevény Máttyás és neje ellen 375 frt 29 kr tőke, ennek 1897. évi január 1. napjától számítandó 6% kamatai és egyéb törvényes járuléka követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság foglalt és 769 frt 24 kr-ra becsült buza, törökbuza, parchet, karton, gyolcs, rum, likör, schifon stb.-ből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 8401—1897. sz. kiküldetést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Nagy-Enyeden a város háza előtt leendő eszközésére 1898. évi január

hó 31-ik napjának d. e. 10 óra határidőül kifizetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t.-ez. 107. §-a értelmében, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-ez. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Nagy-Enyeden, 1898. évi január hó 5. napján.

Gajzágó Simon,
kir. bir. végrehajtó.

1357 1-1

799—1897. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bíróság végrehajtó az 1881. évi LX. t.-ez. 102. §-a értelmében ezennel közzhírre teszi, hogy a nagyenyedi kir. járásbírósg 1897. évi 7487. számú végzése következtében Müller Mihály ügyvéd által képviselt dr. Lengyel György javára m.-szent-benedeki Hirsch Jakab ellen 920 frt s jár. erejéig 1897. évi október hó 8-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján foglalt és 336 frtra becsült 400 literveka csős tengeri és 3 boglya szénából álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a marosújvári kir. bíróság 4533—1897. sz. végzése folytán 920 frt tőkekövetelés, ennek 1896. évi ápril hó 1-ső napjától járó 5% kamatai és eddig összesen 106 frt 49 krban bíróság már megállapított költségek erejéig M.-Szent-Benedeken végrehajtást szenvedő lakásán leendő eszközésére 1898. évi január hó 20-ik napjának d. e. 2 óra határidőül kifizetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-ez. 107. és 108. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Maros-Ujvárt, 1897. évi december hó 28.

Dergán János,
kir. bir. végrehajtó.

1352 1-1

798—1897. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-ez. 102. §-a értelmében ezennel közzhírre teszi, hogy a nagyenyedi kir. járásbírósg 1897. évi 7230 sz. végzése következtében Müller Mihály ügyvéd által képviselt özv. Donozányi Jakabné javára m.-szent-benedeki Hari Antal ellen 103 frt s jár. erejéig 1897. évi október hó 19-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján le- és felül foglalt és 1150 frt 50 krba becsült csős tengeri, szőna, cséplőgép, 2 ló, buza, 1 tehén, 1 borjú, 2 székér és 3 ekéből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a marosújvári kir. bíróság 4534—1897. számú végzése folytán 103 frt tőkekövetelés, ennek 1880. évi szeptember hó 1-ső napjától járó 6% ka-

matai és eddig összesen 32 frt bíróság már megállapított költségek erejéig Maros-Szent-Benedeken végrehajtást szenvedő lakásán leendő eszközésére 1898. évi január hó 20-ik napjának délelőtti 10 óra határidőül kifizetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-ez. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Maros-Ujvárt, 1897. évi decz. hó 28. napján.

Dergán János,
kir. bírósági végrehajtó.

1351 1-1

874—1897. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-ez. 102. §-a értelmében ezennel közzhírre teszi, hogy a budapesti kir. törvényszék 1897. évi 58728 számú végzése következtében dr. Szervánszky Imre ügyvéd által képviselt Geithner & Rausch cég javára harri Szalai Pál ellen 161 frt s jár. erejéig 1897. évi október hó 30-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján foglalt és 600 frtra becsült 4 boglya szőna és 20 szekérnyi csős tengeriből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a marosújvári kir. járásbírósg 4701—1897. sz. végzése folytán 161 frt tőkekövetelés, ennek 1897. évi majus hó 15. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 29 frt 38 krban bíróság már megállapított költségek erejéig Hari közösgben végrehajtást szenvedő lakásán leendő eszközésére 1898. évi január hó 26-ik napjának délelőtti 9 óra határidőül kifizetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-ez. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Maros-Ujvárt, 1897. évi december hó 28.

Dergán János,
kir. bírósági végrehajtó.

1353 1-1

10—1898. bvrh. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-ez. 102. §-a értelmében ezennel közzhírre teszi, hogy az abrudbányai kir. járásbírósg 9561—1897. sz. végzése folytán dr. Pap Lőrincz ügyvéd által képviselt Liepai József A. Richter gyáros javára abrudbányai Kovács Bálint ellen 167 frt 21 kr tőke, ennek 1897. évi október hó 31. napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 30 frt 32 kr perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság 897. 17. 12. foglalt és 680 frtra becsült, a foglalási jegyzőkönyv 1-től 87. tételéig, összes férfi- és női ruhakészlete, összes rövidáru, esernyők, kalspok, nyakkendők

és egész üzletberendezéséből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek az abrudbányai kir. járásbírósg idézett sz. kiküldetést rendelő végzése folytán a helyszínen, vagyis alperes üzlethelyiségében helyben a piacon leendő eszközésére 1898. évi febr. 1-ső napjának d. e. 10 óra határidőül kifizetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-ez. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-ez. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő. Végül felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtó követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, amennyiben részükre foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéséig alulírt kiküldött k vagy irásban beadni, avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Abrudbányán, 1898. évi január hó 8. napján.

Szabó Dénes,
kir. bírósági végrehajtó.

1355 1-1

946—1897. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-ez. 102 §-a értelmében ezennel közzhírre teszi, hogy a marosvásárhelyi kir. törvényszék 1897. évi 5885. számú végzése következtében Schönstein Gyula ügyvéd által képviselt Iró Bors és Trsa cég javára özv. Bellovári István és társai ellen 1:00 frt s jár. erejéig 1897. évi július hó 10-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján foglalt és 1435 frtra becsült 4 ökör, 1 ló, 2 tehén, 3 borjú, luezerna, szőna, ekék, boronák és 100 kalangya buzából álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a marosújvári kir. bíróság 5573—1897. számú végzése folytán 1200 frt tőkekövetelés, ennek 1897. évi január hó 3. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 114 frt 55 krban bíróság már megállapított költségek erejéig Csekolokán végrehajtást szenvedő lakásán leendő eszközésére 1898. évi január hó 27-ik napjának d. e. 11 óra határidőül kifizetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-ez. 107. és 108 §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Maros-Ujvárt, 1898. évi január hó 1. napján.

Dergán János,
kir. bírósági végrehajtó.

1350 1-1

A NAGYENYEDI KÖNYVNYOMDA ÉS PAPIRÁRUGYÁR RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

könyvnyomdája rendkívül gazdag és modern felszerelésénél fogva képes minden hasonló vállalat tal versenyezni úgy a munkák olcsó árai, mint azok izléses kiállítása tekintetében.

Jelszava: **Csekély haszon mellett nagy forgalom.**

A főtéren levő üzleti irodájában iskolás gyermekek részére mindennemű **iskolai szerek**, papír, irkák, tinta, tintatartók, tollak, tollnyelek, írónok, palatáblák, palavesszők, vonalzó, **rajzeszközök**, festékek, esetek, rajztáblák, rajztömbök, törölógummik, szivacsok, **könyvtáskák** stb. stb. kicsinyben és jutányos árak mellett szerezhetők be.

Elvállal mindennemű **könyvkötői** munkát is, s azokat gyorsan, olcsó árban és pontos kivitelben szállítja.

A „Közérdek”

a megye egyetlen politikai lapja. Egyike a vidék legelterjedtebb lapjainak, s mint ilyen, **hirdetések közlésére kiválóan alkalmas.**

Aki tehát olcsón s biztos sikerrel akar hirdetni, forduljon bizalommal lapunk kiadóhivatalához.